



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa



El poble d'Israel esperava la vinguda del Messies, un Ungit de Déu que els alliberaria, però quan va arribar, no el van saber reconèixer. Fa anys, quan jo era catequista, s'explicava aquests dies d'Advent, a la catequesi, el conte de la «visita inesperada».

El conte narra que hi havia un sabater molt humil i pietós que cada dia pregava al Senyor al matí i a la nit. I li demanava que anés un dia a visitar-lo. Una nit, el Senyor li digué que l'endemà passaria a visitar-lo. Aquell dia el bon home es llevà amb il·lusió per la visita que li havia estat anunciada. Cada vegada que s'obria la porta de la seva petita botiga s'omplia d'emoció, i així va anar entrant gent que hi anaven perquè els arreglés les sabates. Però el Senyor no arribava. Va acabar el dia i el sabater, trist i decebut, a la pregària abans d'anar a dormir, es va queixar i li digué al Senyor: «com és que no has vingut?». I el Senyor llavors li va dir: «que no he vingut? Jo era present en cada un dels que han entrat a la botiga avui, en aquella senyora anciana, en aquell nen, en aquell home, en cada una de les persones que s'han presentat a casa teva, i tu no m'has sabut reconèixer».

Ja veieu, això és també el que va passar al poble d'Israel i això és el que ens pot passar a nosaltres. Avui, l'Evangelí ens explica la Visitació de Maria a la seva cosina santa Elisabet. Sant Lluç ens diu que

La visita



La Visitació (1445) de Rogier van der Weyden. Museu de Belles Arts de Leipzig (Alemanya)

«Maria se n'anà de pressa a la muntanya a casa de Zacaries i Elisabet». Va anar de pressa, havia tingut coneixement que la seva cosina, ja gran, esperava un fill i va anar de pressa a visitar-la. I Maria era portadora d'un misteri que ningú coneixia, només ella sabia.

Quan va arribar i va saludar a la seva cosina, «Elisabet cridà amb totes les forces: Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes» (Lc 1,42-43).

Ella sí que va saber reconèixer la visita de Déu. És que potser va veure Jesús? No, és que va acollir Maria amb fe a casa seva, i amb ella va acollir Jesús.

Aquest passatge és una anticipació del disseny de Déu. Maria porta Jesús a la seva cosina, i ella rep els fruits d'aquest primer acte d'evangelització. Així, la Mare de Déu, portadora de la vida nova és la primera evangelitzadora i per això és Reina de l'Evangelització. Així, aquest passatge de l'Evangelí ens ensenya que cal tenir el cor obert als altres, acollir-los no només aparentment, sinó sincerament dins del nostre cor.

Els cristians som portadors de Jesús al món. La nostra vida, les nostres obres bones fan present Jesús als nostres germans i, si ho vivim

amb fe, s'esdevindrà també que, silenciosament, l'Esperit Sant anirà omplint la vida dels homes i dones del nostre món. Quines són les presses que ens mouen a nosaltres? Som diligents per acollir, ajudar i servir els nostres germans, per portar Jesús als altres?

**MONS. SALVADOR CRISTAU I COLL
HA ESTAT NOMENAT BISBE DE TERRASSA**



ENTREVISTA

Entusiasme sinodal



LUIS MARÍN DE SAN MARTÍN

El propassat 23 de novembre, Mons. Luis Marín de San Martín, OSA, sotssecretari del Sínode de Bisbes, va ser convidat per l'AUSP per impartir la conferència «Les finalitats i el funcionament del Sínode de bisbes sobre Església i sinodalitat», en la qual va explicar què és el procés sinodal, a què ens porta i què hem de canviar. Mons. Marín assegura que viu «amb entusiasme» l'encàrrec que li ha fet el Papa i demana «la col·laboració de tot el poble de Déu».

Què pretén la metodologia d'aquest Sínode?

Sobretot, ajudar a la participació; no supleix el paper de les esglésies locals, ni la responsabilitat dels bisbes, ni el treball de tot el poble de Déu. Per això, en el document preparatori no fem preguntes, sinó pistes temàtiques per a dialogar. Tot està fet per a potenciar la participació, perquè realment existeixi un procés sinodal, un caminar junts.

Quina és la voluntat del Papa?

El Papa ens ha dit que hem de recuperar aquesta vivència sinodal de l'Església; la sinodalitat pertany a l'essència de l'Església i a la seva missió. Francesc ens demana posar-nos a l'escolta, els uns als altres, i tots a l'Esperit Sant. Diu que no ens hem de tancar, que l'objectiu és una Església viva, que sani, que evangelitzi, que doni testimoni, que comuniqui a Crist. És el que Déu vol per a l'Església: la sinodalitat, el caminar junts. Realment, estem en un moment extraordinari.

Aquest Sínode marcarà un punt d'inflexió a l'Església?

Sens dubte! La sinodalitat ha arribat per a ser-hi per sempre, perquè pertany al que és l'Església. No és un invent del papa Francesc. L'Església en si mateixa és sinodal des dels seus orígens: l'Església apostòlica, la dels Pares, la del primer mil·lenni; tota ella en si mateixa. Per això cal tornar al que és l'Església.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Carta testimoniada

Parlàvem, fa una setmana, del traspass d'una senyora i d'una carta que els seus nebots van escriure i llegir en les exèquies, recomanant-la a Déu nostre Senyor. Ella, quan va complir vuitanta anys, havia escrit un text, del qual en reproduïm alguns fragments. Resta ben clar el que es digué d'ella: «era una dona senzilla i profunda amb els valors bàsics ben apresos, pregats, viscuts i testimoniats. Estimar Déu i estimar el proïsme. En va donar testimoni abastament». Llegim en el seu text: «Ben sovint se'ns parla de solidaritat. Penso que no és, només, compartir amb els altres allò que tenim sinó allò que som. Hem rebut la fe per viure-la i comunicar-la. Desitjo ser un testimoni de fe en Jesús. Ell ha volgut tenir necessitat de les persones per seguir servint i estimant el món. Aquest món que necessita com ahir i com sempre gent generosa i compromesa. És ben cert que els plans de Déu no són els nostres. Encara no tenia trenta anys que el meu marit i jo vàrem patir un accident. Tots dos sobrevisquérem, ell amb el cos destrossat per sempre, jo l'esperit. No he tingut, però, problemes de fe. Des del primer moment vaig creure que Ell era amb nosaltres i Ell

m'ensenyaria el camí. Em consolava la pregària. Li deia a Jesús: Jo no et diré mai que no puc més sinó, més aviat, Senyor fes que pugui. A propòsit d'una anada a Lourdes vaig aprendre que no podia viure tancada en mi mateixa, que hi havia persones més pobres que nosaltres, més desgraciades, més necessitades i que jo havia d'anar pel món amb els ulls ben oberts per descobrir-les i ajudar-les. Cada dia, llegeixo l'Evangeli durant cinc minuts i quan acabo el darrer evangelista torno a començar pel primer. És la meua força. L'Amor, com l'he entès jo, consisteix en fer a l'altre allò que m'agradaria que em fessin a mi, en veure Jesús en l'altre i estimar-lo com estima Jesús donant la seva vida, donant-se Ell mateix. Entès i viscut així, l'amor fa persones lliures. El cristià no és aquell que ha d'observar un nombre immens de manaments i normes sinó aquell que se sent sostingut per un gran amor que el fa estimar amb tendresa. Estima perquè estima; no prescindeix de la llei sinó que la sobrepassa.»

Ho tenia ben après: «Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,13). Bona referència pels nebots.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Tras las huellas del Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la película *Clara y Francisco*, de Fabrizio Costa, encontramos una amable escena de los inicios de la vivencia espiritual. Francisco y Clara caminan por un prado. Clara va detrás atenta al pisar, casi como si fuera un juego, sobre las huellas dejadas por Francisco. El santo pregunta: ¿qué haces?, ¿estás siguiendo mis huellas? A lo que ella responde con una luminosa sonrisa: ¡no!, ¡algo mucho más profundo! Los dos caminan sobre las huellas de Cristo.

Revestidos del Señor por el Bautismo, Él nos convoca a seguir sus huellas, nos introduce en su lenguaje de Amor.

Nuestro Padre Dios nos envía a su Hijo. El Hijo, que viene, dice: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad» (Hb 10,9). A su mirada de amor al Pa-

dre se añade su amor a nosotros, lo muestra la cercanía de su palabra: «Vengo». Jesús en el Padre viene a nosotros.

No hay otro camino, sino este que «comienza con Jesús, en el cielo, en la voluntad de obedecer al Padre», y en la «tierra comienza con la Virgen», en el momento en el que ella dice *Hágase*, que se cumpla en mí la voluntad de Dios (cf. Lc 1,38). «Y con ese sí a Dios, el Señor comenzó su itinerario entre nosotros» (Misa matutina 27.01.15).

Que nuestra Señora, que camina y que nos invita a caminar juntos siguiendo el impulso del Espíritu Santo en la Iglesia, nos ayude en nuestro camino sinodal, siguiendo humildes las huellas de Cristo, dispuestos a conocer y seguir la voluntad del Padre.

Lectures de la missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dimarts [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Teomístocles, mr.

22. ■ Dimecres [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.



23. ■ Dijous [MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. □ Divendres [2Sa 7,1-5.8b-12.14a / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ Dissabte [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25 (o bé: 1,18-25). Nit: Is 9,2-4.6-7 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé: 1,1-5.9-14).

✦ Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. □ † Diumenge vinent, la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Lc 2,41-52]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).





DIUMENGE IV D'ADVENT



COMENTARI

Lectura de la profecia de Miquees

(Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor:

«Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial (79)

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat».

Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu». Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat».

Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelium segons sant Lluç

(Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se'n anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet.

Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

Lectura de la profecia de Miquees

(Miq 5,1-4a)

Esto dice el Señor:

«Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales. Por eso, los entregará hasta que dé a luz la que debe dar a luz, el resto de sus hermanos volverá junto con los hijos de Israel. Se mantendrá firme, pastoreará con la fuerza del Señor, con el dominio del nombre del Señor, su Dios; se instalarán, ya que el Señor se hará grande hasta el confín de la tierra. Él mismo será la paz».

Salm responsorial (79)

R. Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete; / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 10,5-10)

Hermanos: Al entrar Cristo en el mundo dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, pero me formaste un cuerpo; no aceptaste holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: He aquí que vengo —pues así está escrito en el comienzo del libro acerca de mí— para hacer, ¡oh Dios!, tu voluntad».

Primero dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, ni holocaustos, ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la ley. Después añade: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel.

Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel de Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá».

«La mare del meu Senyor ha vingut a visitar-me»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco



El IV diumenge d'Advent és el diumenge de Maria. Si fins ara ens ha acompanyat Joan Baptista, el profeta del Messies, ara ens acompanya la seva mare, Maria. El text evangèlic d'avui és la continuació del que vam escoltar la festa de la Immaculada. L'àngel anunciava a Maria la seva missió de ser la mare del Messies, el Fill de l'Altíssim, i li assenyalava un signe: Elisabet, l'estèril, ja està de sis mesos.

I Maria se'n anà decididament a la Muntanya a visitar-la. Cal confirmar amb la visió el signe esmentat per l'àngel. La nit de Nadal també els pastors correran a veure el signe que l'àngel del Senyor els ha deixat: l'infant a la menjadora.

L'escena evangèlica d'avui desborda d'entusiasme: el nen salta dins les entranyes d'Elisabet i ella proclama la benaurança de Maria, que respondrà entonant el càntic de lloança —que no apareix en el text litúrgic de l'Evangeli d'avui—: «la meva ànima magnifica el Senyor que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa».

Elisabet parla plena de l'Esperit Sant. Ella és la profetessa de Maria, la dona de la nova era. Elisabet ens desvela el misteri amagat en Maria: és beneïda entre les dones, perquè en el seu si porta el fruit beneït de tots els segles, el Messies d'Israel i el Salvador del món. Maria és la mare del Senyor, és a dir, de Déu, tal com era anomenat pels jueus. Si a l'Antic Testament, el poble, expectant, esperava la visita de Déu per alliberar-lo dels seus enemics i de les seves penes, Elisabet és feliç de rebre la visita del Senyor en el si virginal de Maria. Com una nova arca de l'aliança, Maria transporta el qui és la paraula de Déu feta home en el seu si, per a la vida del món.

«Feliç tu que has cregut!». La benaurança de la fe, de la que Maria és la primícia. «Feliços els qui creuran sense haver vist» (Jn 20,29) proclamarà Jesús a Tomàs. Feliços també nosaltres preparats per acollir Jesucrist, el Messies d'Israel, el Salvador del món, el qui aconsegueix l'expectació del poble, el qui omple d'alegria i d'entusiasme els cors afeixugats de la humanitat que creu i espera.



VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 19, a les 19 h. Pessebre Vivent a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dimarts 21, a les 13 h. Felicitació de Nadal de la Cúria Diocesana.

Dimecres 22, a les 13.30 h. Missa i dinar de Nadal al Seminari Diocesà.

Divendres 24 a les 17 h. Missa de Nadal al Centre penitenciari de Quatre Camins (La Roca del Vallès). / **A les 12 h de la nit,** Missa de la nit de Nadal a la Catedral.

Dissabte 25, a les 12 h. Missa del dia de Nadal i Benedicció apostòlica a la Catedral.

Notícies



Convivència del Seminari. Entre els dies 4 i 7 de desembre va tenir lloc

Mons. Salvador Cristau, Bisbe de Terrassa



El divendres dia 3 de desembre, a les 12 del migdia, es va fer públic que el Sant Pare Francesc ha nomenat Mons. Salvador Cristau i Coll, Administrador diocesà de Terrassa, com a Bisbe de Terrassa. El mateix Bisbat va convocar una roda de premsa amb aquest motiu.

En les seves primeres paraules, Mons. Cristau afirmà: «Entenc l'Església com la família de Déu i la visc com la meua família. La visc com a misteri de comunió. Cadascú tenim una missió dins d'aquesta família, dins d'aquesta comunió. I és així com emprenc aquesta nova etapa de la meua vida al servei de l'Església diocesana de Terrassa i de l'Església universal». També recordà que: «L'Església existeix per a evangelitzar... Hem de creure que el Senyor pot obrir els cors de molts dels nostres germans. Ell ens envia.»

El dissabte dia 5 de febrer, a les 11 h, tindrà lloc la presa de possessió a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa.



la convivència del Seminari a Tartera (Cerdanya) amb la presència del Sr. Bisbe.



Clausura del Curset de Cristiandat. El dilluns 6 de desembre, Mons. Sal-

vador Cristau va presidir la clausura del Curset de Cristiandat celebrat a la Casa Mare Ràfols a Vilafranca del Penedès.

Vetlla de la Immaculada. El dimarts 7 de desembre, a les 19.30 h, es va celebrar a la Basílica de la Mercè de Barcelona la Vetlla de la Immaculada



amb la participació de joves de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica.

Agenda

Càritas Diocesana de Terrassa. Aquest cap de setmana (18 i 19 de desembre) la



col·lecta de les parròquies del Bisbat de Terrassa es fa a benefici de Càritas Diocesana de Terrassa. També podeu fer donatius a: www.caritasdtr.org / ES92-2100-5000-5002-0007-6012 o bé Codi Bizum: 33432.

Concert de Nadal de l'Arxiprestat de Terrassa. Aquest diumenge 19 de desembre, a les 18 h, a la parròquia de la Santa Creu. La Capella de Música de Santa Maria de Mollet interpreta el *Poema de Nadal* de Josep M. de Segarra.

Pessebres de la Catedral. Com cada any l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa organitza al soterrani de l'atri de la Catedral l'exposició de pessebres. L'horari de visita és: de dilluns a divendres de 17.30 a 20.30 h. Dissabte, diumenge i festius d'11.30 a 13.30 h i de 15.30 a 20.30 h.

Nota. La trobada d'Advent de la Pastoral Familiar s'ha suspès a causa de la Covid-19.

CARTA DOMINICAL

El pueblo de Israel esperaba la venida del Mesías, el Ungido de Dios que los liberaría, pero cuando vino el Hijo de Dios no supieron reconocerlo. Hace años, cuando yo era catequista, se explicaba en este tiempo de Adviento, en la catequesis, el cuento de la «visita inesperada».

El cuento narra que había un zapatero muy humilde y piadoso que cada día oraba al Señor por la mañana y por la noche. Y le pedía que fuera un día a visitarle. Una noche, el Señor le dijo que al día siguiente pasaría a visitarle. Ese día el buen hombre se levantó con ilusión por la visita que le había sido anunciada. Cada vez que se abría la puerta de su pequeña tienda se llenaba de emoción, y así fue entrando gente que iban a que les arreglaran los zapatos. Pero el Señor no llegaba. Acabó el día y el zapatero, triste y decepcionado, en la oración antes de

acostarse, se quejó y le dijo al Señor: «¿cómo es que no has venido?». Y el Señor entonces le contestó: «¿que no he venido? Yo estaba presente en cada uno de los que han entrado en tu tienda hoy, en esa señora anciana, en ese niño, en aquel hombre, en cada una de las personas que se han presentado en tu casa, y tú no me has sabido reconocer».

Ya veis, esto es también lo que le pasó al pueblo de Israel y esto es lo que nos puede pasar a nosotros. Hoy, el Evangelio nos explica la Visitación de María a su prima santa Isabel. San Lucas nos dice que «María se fue deprisa a la montaña, a casa de Zacarías y de Isabel». Fue deprisa, había tenido conocimiento de

La visita

que su prima, ya mayor, esperaba un hijo y fue deprisa a visitarla. En aquel viaje, María era portadora de un misterio que nadie conocía, sólo ella lo sabía. Cuando llegó y saludó a su prima, «Isabel gritó con todas las fuerzas: ¡Eres bendita entre todas las mujeres y es bendito el fruto de tus entrañas! ¿Quién soy yo para que la madre de mi Señor venga a visitarme? En cuanto he oído tu saludo, el niño ha saltado de alegría dentro de mis entrañas» (Lc 1,42-43).

Ella sí que supo reconocer la visita de Dios. ¿Acaso quizá porque vió a Jesús? No, es que acogió a María con fe en su casa, y con ella acogió a Jesús.

Este pasaje es una anticipación del diseño de Dios. María lleva Je-

sús a su prima, y ésta recibe los frutos de este primer acto de evangelización. Así, la Virgen María, portadora de la vida nueva es la primera evangelizadora y por eso es Reina de la Evangelización. Así, este pasaje del Evangelio nos enseña que es necesario tener el corazón abierto a los demás, acogerlos no sólo aparentemente, sino sinceramente dentro de nuestro corazón.

Los cristianos somos portadores de Jesús en el mundo. Nuestra vida, nuestras obras buenas hacen presente a Jesús a nuestros hermanos y, si lo vivimos con fe, se producirá también que silenciosamente el Espíritu Santo irá llenando la vida de los hombres y mujeres de nuestro mundo. ¿Cuáles son las prisas que nos mueven a nosotros? ¿Somos diligentes para acoger, ayudar y servir a nuestros hermanos, para llevarlos a Jesús con nuestra vida?



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

